

Hölgyeim és Uraim!
Kedves Közönségünk!

„A zene lelki táplálék és semmivel sem pótolható, Aki nem él vele: lelki vérszegénységben él és hal, Teljes lelki élet zene nélkül nincs... A zene végeredménye lelki emelkedettség, boldogabb, igazabb, jobb ember” – írta Kodály Zoltán.

Biztos vagyok abban, hogy mi, akik most együtt ünnepelünk az Alba Regia Vegyeskar régi és jelenlegi kóristáival, a közönség soraiban ülve ugyanezt valljuk.

Nekünk, magyaroknak mindig is különösen fontos volt és reméljük, marad is a zene ereje, hiszen nyelvünket oly kevesen ismerik a nagyvilágban, de Bartók, Kodály, Liszt, Bárdos Lajos és más zeneszerzők révén, a zene egyetemes nyelven, különösen a magyar kórusmuzsikán keresztül, az egész világgal szót tudunk érteni.

Úgy gondolom, hogy nincs szebb, bensőségesebb érzés a kórusmuzsika hallgatásánál és nemcsak azok számára, akik művelik, de a hallgatók számára is felemelő. Annál az érzésnél, amikor sok torokból szól ugyanaz a hang, harmóniát és melegséget varázsolva a közös énekléssel a hallgatóság szívébe.

Nagy öröm számomra, hogy én köszönhetem ma este kedves közönségünket és a fennállásának 120. évfordulóját ünneplő kórus minden dalosát. Egy-egy ilyen szép esemény lelki feltöltődést jelent számomra és erőt ad a mindennapi nehézségek elviselésére.

Székesfehérvár több mint ezer esztendő történelme során, mindig zeneszerető város volt és ezt a szép tradícióját a mai napig megőrizte. Bizonyosság erre az is, hogy a dalos kedvű elődök az 1800-as évek végén alapították a kórust és megfogalmazott célkitűzésük szerint Székesfehérvár zenei életének színvonalas szolgálatára, a város zeneszerető közönsége igényeinek kielégítésére törekedtek.

Az Alba Regia Vegyeskar azóta is Székesfehérvár zenei életének meghatározó együttese. Sok száz estén, sok ezer fehérvárinak szereztek örömet csodálatos énekükkel.

Nincs az a köszönet, amely ki tudná fejezni azt a hálát, melyet az együttes megérdemel magas színvonalú, igényes, művészi munkájáért.

Ezt az igényességet, ezt a magas művészi színvonalat ismerték el, mikor a vegyeskar „HANGVERSENYKÓRUS” minősítést kapott, Nem könnyű a tanulás, a mindennapi munka mellet a próbákra, a fellépésekre időt találni, de akinek; a lelke dallal van teli, az vágyik a közös éneklésre, vágyik a harmóniára és csöppnyi szabadidejéből áldoz néhány órát. Mintha csak Tompa Mihály gyönyörű sorai vezényelnék:

„Dalotokra könnyebben derül fény,
Hamarabb kihajt a holt berek,
A jelennek búját édesítvén,
fiaim, csak énekeljetek”

Hölgyeim és Uraim!
Kedves Énekesek!

Köszönöm, hogy meghallgattak, Kívánok mindannyiunknak maradandó emlékeket adó szép estét. Kívánom, hogy az ének, a zene tegye szebbé napjainkat és a nehéz, a szomorú perceken segítsen át.

Egy ilyen elfordulón illik ajándékot hozni. Én hoztam annak ígéretét, hogy mintahogyan tettem ezt eddig is a jövőben is teljes szívemből, igaz meggyőződéssel támogatom kulturális értékeink megőrzését.

Városunk nevében minden régi és mai énekesnek köszönöm, hogy vállalják ezt a nemes küldetést és külön köszönöm azoknak, akik ezt hosszú évtizedek óta teszik:

Jeszkel Lászlóné, Révész Erzsébet, Gergely Rozália, Becker Ferencné, Nagy Szilárd és Kneifel Imre karnagy